

בעלי האחוזות הרסו את רונא -

האם יהרסו בעלי-האחוזים את ישראל?

הקומיסיונרים

מעבר לטווח הישגה של זרועהמיסיוני ה' ישראלית.

יש מסייענך עד פריהעממה. אין מס עד פריהעממה.

ציניקאי יכול לומר: אנשים אלה אינם צריכים לתרום להחזקת המדינה מפני ששום דבר אינו יכול לקרות להם. רכזי שם בטוח, מעבר להרי האלפים. אם יקרה אסון למדינה, יהיו הם ומישפחותיהם שם. (בעלי-האחוזות של רומא היו הרבה יותר מוגבלים. את אחוזותיהם לא יכלו להבריח לחו"ל. מכיוון שרומא שלטה בכל העולם התרבותי המערבי, לא היו בנקים בטוחים מהוץ לגבולותיה. עדיין לא המציאו או את הבנק השווייצרי. ציריך וז'נובה היו עדיין עיירות קטנות. כאשר התמוטטה האימפריה, התמוטטו בעלי-האחוזות עימה.)

חברה הישראלית הקדומה היה קיים נוהג של קומיסיונרים. גם או היו בעלי-אחוזים.

עובדה-אדמה נדרש להפריש עשרה אחוז מפרי עמלו, ולתת אותו לבני שבט לוי. ה"מעשר" היה קומיסיון שהטיל הקדוש ברוך-הוא על התבואה, כדי לקיים את ה"מנגנון שלו עלי-אדמות.

יש להניח כי הלויים מילאו בחברה ההיא תפקיד חיובי. לא רק כנושאי ה"פולחן הדתי, אלא גם כמשרתי הציבור. איזה תפקיד ממוגאים בני שבט הקומיסיונרים, המטיילים עד הציבור כודו מעשר פרטי?

הצבריההון בידיהם, שרובו שחור ו"חלקו הגדול משמש למימון פעולותיהם של בנקים שווייצרים וחברות ואדוויציות - אינו טובה הוא מביא לישראל? בשעה שמעיינות-הזויעה של ה"עובד הישראלי נדרשים להתחרות במעיינות-הנפט של כוויית וסער ריה, למו מעיילים מעיינות-הדולר ריבם של הקומיסיונרים?

ומנם, חלק מסויים מן המיליונים האלה חוזר למשק הישראלי. הוא מקיים, למשל, את מיסעדות-הפאר.

מזה שנים רודפת אותי שאלה שהרגיזה אותי, מפני שלא מצאתי לה פיתרון סביר. מי הם האנשים המסוגלים להוציא 500 ואף 1000 לירות בערב אחד במיסעדה יקרה - מאותן מיסעדות שהיו גדושות ומלאות מדי יום ביומו?

חלק מאנשים אלה היו פקידים ממשלה בכירים, ועמיתיהם כשאר מנגנוני-הציבור. ידעתי מי משלם עבור הפעודות שלהם - אני עצמי. שילמתי מס, המס נכנס לי תקציב, התקציב מימן את פעודותי היוקר שהפכו פעודות-יוקרה.

זה פשוט. אך מה עם האחרים, אלה ש"לא אכלו על חשבון המדינה, העירייה, הסוכנות וההסתדרות? אומנם, גם אלה שיתפו את הציבור ב"ארוחותיהם, הם ניכו אותן ממס-ההכנסה, וכך עלתה להם ארוחה של 500 ל"י פחות מכפי שעלתה ארוחה של 75 ל"י לאדם פשוט. יששילם עבורה מכיסו. אבל איך יכלו להרשות לעצמם אפילו זאת, יום אחרי יום?

חשבון פשוט מראה שגם אדם בעל משכורת גבוהה מאד, אינו יכול להרשות זאת לעצמו - אם ניכו מס-אמת ממשכורתו. אך הנה נפתרה התעלומה: יש מעמד גדול של קומיסיונרים, ש"אינם משלמים מס כלל, מכיוון שה"כסף נשאר בחו"ל."

אלה יכולים לסעוד פעמיים ביום במיס' עדות היקרות, לטייל סביב העולם עם מישפחותיהם, לבלות כל סוף-שבוע במלון פאר, לבנות לעצמם ימות חלומיות ולמלא אותן בכל אצורות האמנות. האם מיקרה הוא שהמילה "וילה" היא רומאית, ושבעלי-האחוזות הרומאי נהג להתפאר ביופיה של הוילה שלו? יש רומי וירושלים. אחוזות מודאחווים.

כמה מראשי מישרד-הביטחון כי עבר, וכיניהם המנכ"ל המנוח משה קשת, כרשימת בעלי החשבונות הסודיים בשווייץ!

קומיסיונרים בממלכת-הביטחון מח' ריידים במיוחד, הקומיסיונרים בממ' לכתיהים מאלפים יותר.

ראשי צ"ס - חברה השייכת לציבור - מכרו אוניות, גבו עליהן קומיסיונים פר'טיים והפקידו אותם בחשבונות פרטיים בשווייץ. בעלי החשבונות הם מיכאל צור, משה קשתי ואחרים.

אם זה קרה פעם-פעמיים, אפשר להניח שזה קרה פעמים רבות.

במרוצת השנים, מכרה צ"ס הרבה או'ניות, ובאותו זמן היא גם קנתה אוניות. על כל אחת מן העיסקות האלה אפשר היה לגבות קומיסיון שמן.

כדאי היה למיכאל צור למכור אוניה

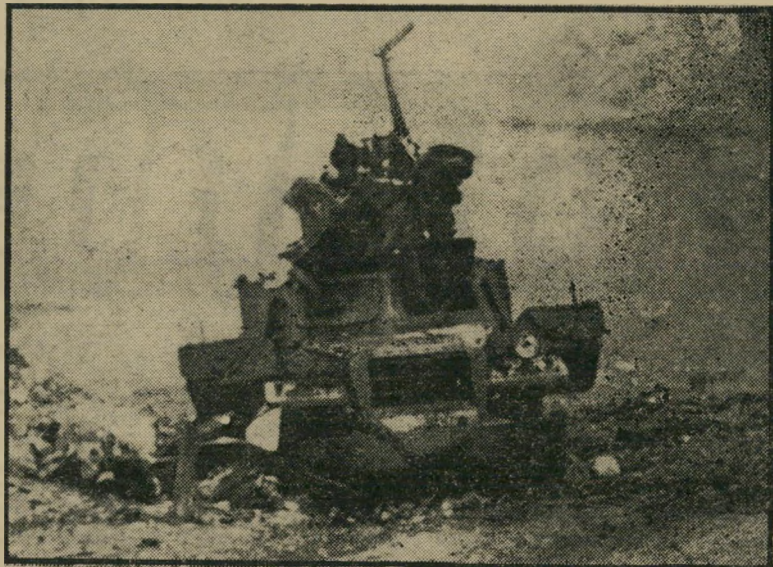
עכשיו אפשר לומר: "הטובים יו'תר - נגביית קומיסיון על המוט'סים."

הגילוי היה מוזעזע, גם אילולא היו מעורבים בכך בכירי הקצינים ואנשי הביטחון, שהיו אחראים לבחירת הציוד הדרוש לצה"ל, ושהפכו לאחראים לסיכ'ני החברות שסיפקו ציוד זה.

עצם העובדה שמישהו גובה קו'מיסיון על מטוס המשמש להגנת המדינה, ושבו לוחמים ונהרגים מתנדבים מבחירי הנוער, יש בה כדי לערער מושגייסוד.

מה עובר בראשו של טייס, הנוגק לקרב, כאשר הוא קורא שמישהו גבה שלושה אחוזים על מחיר המטוס שלו, ו-25% על מחיר החלפים?

מה עובר בראשו של מילואימניק, הנוכר את גופות חבריו בתוך הטנקים השרופים וליד התותחים ההרוסים, בשמעו שמישהו גבה קומיסיון שמן על הטנקים החדשים?

מי קיבל בשביל זה קומיסיון?

ברגע זה ממש מתכרבלים אלפים ב"ביצורים החדשים שניבנו ברמת-הגולן, מוכת הכפור ורוח-הצינה. יש להם זמן לחשוב. לחשוב על הקבלנים שהתעשרו בבניית ביצורים אלה, ושרבים מהם לא שילמו מס-אמת על המיליונים.

הרי זה נשמע קטמע ממחזה"אכסורד: אותם מילואימניקים שילמו כמו יריהם עבור הכיבולים שהם משרתים כהם. את מס' ההכנסה ניכו ממשכורתיהם, עד האגורה האחרונה. ואילו כוניההכו' צורים לא שילמו מס דומה, מפני שמישרד-הביטחון לא שיתף פעו'ל עם שידטונות מס-ההכנסה ב"איתור הרווחים המופלגים מהזמ'נות ביטחוניות.

מחדל מזור, מישרד-הביטחון חולש על תקציב הביטחון, המגיע עתה לשליש ה"תוצר הלאומי. הו'יעתק מוצא בחו"ל למען הרכש, ומישרד-הביטחון העלים מן הציבור את העובדה ששיכבה של בעלי-קומיסיונים גובה ממנו אחוזים. הו'יעתק נוסף מוצא בתוך ישראל עצמה למען הזמנות ביט'חוניות, ומישרד-הביטחון אינו עורר לג'בות מס מלא מן המתעשרים ממנו. ועכשיו אנחנו מוצאים כמה ו'י

יתגם לאטיני עתיק אומר: "ה'אחוזות הרסו את רומא."

העוצמה הצבאית של הרפובליקה הר'מאית היתה מבוססת על מעמד איתן של איכרים חופשיים, שעיבדו את אדמת אי'טליה. איכרים אלה התגייסו להגנת המדי'נה, היוו את עמודי-השרדה של הליגנות של האימפריה הובקת-עולם. הם גילמו את "המדידות הטובות" של האיש הרומאי: אומץ-הלב, המישמעת, הסדר, החוק.

ואז החל הריקבון. האימפריה העשירה מעמד של אידיהון מושי'חתים, פוליטיקאים רודפיכצע, גני ריבים ופקידים בכירים.

אלה קנו אדמות והפכו אותן ל"לאטי'פינדות". אחוזות פרטיות רחבות-ידיים, שבאו במקום המשקים הקטנים של האיכ'רים החופשיים. באחוזות הועברו עבדים, האיכרים החופשיים גורשו מן האדמה, נהרו לרומא והפכו שם פרולטריון מוב'טל. הם תבעו מן הממשלה "לחם וקיר'וס", ולא היו עוד מסוגלים או מוכנים להילחם למען האימפריה. במקומם הובאו שכירי-חרב זרים, אלופי השכירים הפכו שליטים במדינה. העריצים רדפו זה את זה, עד לחורבן הסופי. "האחוזות הרסו את רומא."

סזק זה מתגנן בראשי בימים ה'אחרונים, אולי בגלל הדימיון הרב בין המילים "אחוזות" ו"אחוזים."

האם ימצאי עדינו פיתגם היס'טורי חדש: "האחוזים הרסו את ישראל?"

ייתכן מאד. כי מאז מילחמת ששתי הימים מתפשט בארץ מעמד של "בעלי אחוזים". הדומה במידה רבה למעמד בעלי-האחוזות של רומא. זהו מעמד של אילי-הון, פוליטיקאים רודפיכצע, אלופי-מיל ופקידים בכירים, הממלא ב"מלכות ישר'אל" שבין מבואות-קונייטרה ומבואות קנטרה תפקיד דומה מאד לזה שמילאו עמיתיהם באימפריה הרומאית.

אומנם, אין הם לובשים לבוש ציורי כמו הרומאים. איך היה נראה פינחס ספיר, עם זר על-ידפנה לראשו המבהיק? איך היו נראים טיבור רונזבאום ומיכאל צור בקפלים של טוגה? איך היה נראה משה זנבר על כן של פסל-שישי?

הלבוש שונה עתה, וחבל. המעשים דומים. בעלי-האחוזים הישראליים, כמו בעלי-האחוזות של רומא, חומסים את המדינה ואת שטחיה הכבו'רים. הם גובים אחוזים עד כל ה"פעילות הכלכלית של המדינה, החי בפחריהוץ וכלה בהזמנות-ינשק. הם שוחררו את עצמם מן העו'ל של החזקת המדינה. וייהם, המרוחזות כרבץ, חודרות קופת המדינה, ו'הרכה דינריוהכ נרכקים אליהן.

באימפריה הרומאית, זהו הביא לאסון סופי. בשעה שהאויבים חצו על הגבולות בצפון ובדרום, במיתוך ובמערב - פשוט הריקבון והשחיתות, השוחד והעושיק, ב"קרב צמרת האימפריה. הפער שבין חברה זו לבין הפרולטריון הממרמר הלך וגדל. המוראל התמוטט, ויחד עימו נכונותם של המוני השכונות להגן על המדינה. לא האויב הזר הרס את רומא. הרסה אותה השחיתות הפנימית.

ין דוגמנה מחרידה יותר לריקבון שפשט בישראל בעיקבות הניצחון של ששת-הימים, כמו פרשת הקומיסיונים על הנשק, "הטובים לטיים."